

VĚTRNÍK

Ročník LVII.

Pátek 9. října 2026

číslo 1.

Hledám, hledám a hledám...

Co? Přece ta správná slova na uvítání vás všech, kdo budete na letošním už 57. ročníku národní přehlídky venkovských divadelních souborů, tedy Krakonošově divadelním podzimu. S radostí, hrdostí i úctou k vám všem, co zaplníte hlediště, k vám, co se postavíte na jeviště, a k vám, co se postaráte, aby běželo divadelní představení, hospůdka nabídla občerstvení a aby vše bylo zajištěno i „papírově“.

Máme za sebou 100 let loutkového divadla, 100 let divadelní budovy Krakonoš a letos 240 let od prvního světského divadla u nás. V dnešní chaotické a úspěchané době si dopřejme příjemných, poučných a lidských setkání právě teď a tady ve Vysokém nad Jizerou.

Nic nenahradí přímý dotyk při podání ruky, pohled do očí a úsměv na tváři. Užijme si letošní přehlídkový týden.

Divadelní spolek Krakonoš v divadelní budově Krakonoš s patronem hor Krakonošem je tu pro všechny.

Vítejte, pobuďte a vraťte se zas!
Svatava Hejralová, ředitelka KDP

pátek 9. října 2026		
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
19:30	SPAMALOT	velký sál
20:00		
20:30	Štítina	
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	večírek Štítina	jeviště

Lidé, kteří se dívají pod povrch inscenace

Krakonošův divadelní podzim není jen přehlídkou inscenací. Je také místem setkávání, inspirace a otevřené diskuse o divadle. Důležitou roli v tom má lektorský sbor – osobnosti s různými profesními zkušenostmi a pohledy na divadlo. Co je spojuje? Zájem o tvorbu, která má divákovi co říct, a chuť hledat společně s tvůrci cesty, jak jejich inscenaci rozvíjet. Ten letošní sbor má dvě nové tváře a předsednické žezlo převzal Luděk Horký.

Luděk Horký: Divadlo pro děti i dospělé

Režisér, dramaturg a televizní manažer, jehož profesní dráha se výrazně pojí s tvorbou pro děti a mladé publikum. V České televizi působí od roku 2006, od roku 2013 vede vývoj v Centru dramaturgie tvorby pro děti a mládež. Podílel se například na vzniku a rozvoji pořadů pro dětskou stanici ČT :D.

Divadlu se věnuje dlouhodobě. Je spojený především s pražským Divadlem Radar, kde působí od roku 1992 a od roku 1995 jako dramaturg a režisér. Spolupracuje také s dalšími scénami, například s Divadlem Mi-

nor, Divadlem A. Dvořáka Příbram nebo souborem Geisslers Hofcomödianten.

Je prezidentem českého národního střediska ASSITEJ (Mezinárodní asociace divadla pro děti a mládež) a externě přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Díky propojení dramaturgie, režie, pedagogiky a práce s dětským publikem přináší do lektorského sboru široký pohled na to, jak inscenace komunikuje se svým divákem.

Miroslav Král: Když divadlo dostane tvář

Patří k tvůrcům, kteří dokážou divadelní představení vnímat nejen jako příběh a hereckou práci, ale také jako svébytný vizuální svět. Je scénografem, kostýmním výtvarníkem, dramaturgem a režisérem. Pracuje na profesionálních scénách i v amatérském divadle.

Je spojený například s pražským Divadlem Palace, Komorním divadlem Kalich, Divadlem A. Dvořáka Příbram, Divadelní společností Háta nebo Moravským divadlem Olomouc. Spolupracoval s řadou režisérů a vytvořil výpravu mnoha inscenací.

Zároveň zůstává věrný amatérskému divadlu. V roce 1994 založil v Neratovicích divadelní společnost, dnešní Společnost dr. Kramle, kde působí jako režisér a dramaturg. Dlouhodobě spolupracuje také s Rádobydivadlem Klapý.

Právě schopnost vidět inscenaci z hlediska prostoru, kostýmu, barev, atmosféry a celkového vizuálního konceptu může být pro soubory při společném rozboru cennou zkušeností.

Petr Svoboda: Herec, který zná jeviště i mikrofon

Během své kariéry prošel řadou významných českých divadel. Po absolvování DAMU v roce 1973 působil v Hradci Králové, v pražském

Divadle Na zábradlí a v Divadle S. K. Neumanna. V letech 1984–1990 byl členem Činohry Národního divadla.

Pro široké publikum se stal

známým především díky filmovým a televizním rolím. Objevil se například jako Slunečník v pohádce Princ a Večernice nebo jako princ Sargasového moře v Malé mořské víle.

Později využil své zkušenosti také v dabingu a televizním moderování. Diváci ho znají například jako moderátora soutěží Riskuj! a Hodina pravdy. Opomenout bychom neměli jeho práci v kultovním seriálu M*A*S*H, v němž skvěle nadaboval postavu kapitána B. J. Hunnicutta, přičemž v pozdějších letech pro české znění dělal i režiséra.

Jeho dlouhá herecká zkušenost nabízí při pohledu na inscenaci další důležitou perspektivu – perspektivu interpreta, který dobře zná práci s textem, partnerem, hlasem i publikem.

Johana Jurášová: Divadlo jako prostor pro dialog

Teatroložka, dramaturgyně, recenzentka a lektorka. Vystudovala divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a divadelní studia na Masarykově univerzitě. Vedle teoretické práce se věnuje také praktické stránce divadelního provozu a tvorby.

Působila jako badatelka v projektu České divadelní encyklopedie a jako lektorka a badatelka v brněnském HaDivadle. Publikuje v divadelních a kulturních periodikách a zabývá se mimo jiné současnými formami divadla a jejich společenským kontextem.

S amatérským divadlem má bohatou zkušenost také jako členka lektorských sborů a porot na krajských i celostátních přehlídkách. Podílí se na rozborových seminářích a diskusích s tvůrci.

Její přístup staví na dialogu. Rozbor inscenace podle ní nemusí být hledáním jediné správné odpovědi, ale především příležitostí pojmenovat, co inscenace sděluje, jakými prostředky toho dosahuje a jak její jednotlivé složky fungují dohromady.

Viktorie Čermáková: Režie, která hledá vlastní cestu

Režisérka, herečka a fotografka se k divadlu dostala velmi brzy – už jako dítě hrála ve filmu *Lucie a zázraky*. Později prošla několika významnými divadelními scénami, mimo jiné Divadlem na provázku, Divadelním spolkem Kašpar a pražským Divadlem Komedie.

V roce 2002 vystudovala režii na DAMU. Jako režisérka se věnuje současné dramatičce a autorskému divadlu. V roce 2006 spoluzaložila Divadelní studio Továrna v holešovické La Fabrice, kde uvedla například politicky zaměřené inscenace Karla Steigerwalda.

Režiovala také pro Národní divadlo v Praze, Národní divadlo Brno nebo Činoherní studio Ústí nad Labem. Za svou práci získala nominaci na Cenu Alfréda Radoka a cenu Next Wave.

Její zkušenost z profesionálního divadla i z prostředí amatérských přehlídek přináší do společného hodnocení pohled režisérky, která se zajímá o osobitost inscenace, práci s tématem a způsob, jakým tvůrci hledají vlastní divadelní jazyk.

Pět pohledů, jedno společné setkání

Každý z lektorů přichází ke Krakonošovu divadelnímu podzimu z trochu jiné strany. Jeden se dlouhodobě věnuje dramaturgii a dětskému publiku, druhý scénografii a vizuální stránce, další herectví, teatrologii nebo režii. Právě tato různorodost je pro přehlídku důležitá. Lektorský sbor není jen autoritou, která inscenace posuzuje. Je především partnerem souborů v debatě o jejich práci.

(jn)

Půdička? Bezpečný prostor, kde se o divadle mluví otevřeně

Jak vzpomínáš na svou loňskou premiéru v roli lektora Půdičky?

TČ: Před rokem jsem říkal, že chci cítit odkaz Rudy Felzmanna (otec Půdičky, pozn. red.), ale zároveň do toho chci vnést i kus sebe, nabídnout osvěžení a naslouchat účastníkům. Soudě dle zpětné vazby diskutujících i pořadatelů se tahle kombinace osvědčila.

Co tě na tom bavilo nejvíc?

TČ: Určitě ta bezprostřednost. Výměna prvních dojmů od běžných

diváků i od těch již trochu poučenějších. Moderace taková, aby každý, kdo chce, dostal prostor říct to své, a především aby cítil bezpečí, že může říct vlastně cokoli a nikdo se za to na něj nebude dívat skrz prsty. Na podruhé to je ještě větší závazek.

Co diváky-diskutující čeká letos? Zopakuješ loňskou novinku?

TČ: Otázku, tzv. „na dobrou noc“, losovanou z nádoby

osudu, letos znovu opakovat nebudeme. Místo toho s sebou vezu starý kufr a ten bude do poslední chvíle zahalený tajemstvím. Vlastně každý jeden večer okolo něj a daného

představení bude jedno velké tajemství, kterému zkusíme společně přijít na kloub.

Slovo na závěr?

TČ: Přijďte diskutovat, sdílet

dojmy, ale třeba i jen naslouchat názorům ostatních. I to nás rozvíjí. Těším se na viděnou na Půdiče.

(red)

Štívadlo z doslechu

Vážení příznivci divadla, letos vás opět provedu deseti postupovými přehlídkami, na kterých se celkem 62 souborů pokoušelo proboujet až na Krakonošův divadelní podzim. A hned na první zastávce musím přiznat malý podraz: ve Štítině jsem osobně nebyla. Přehlídka se totiž termínově potkala s Němčicemi. Člověk se může rozkrájet, ale na dvou místech najednou zatím být neumím. Naštěstí existuje přehlídkový zpravodaj Slunečník, takže jsem se vydala na Štívadlo alespoň zprostředkovaně. A musím říct, že bylo co číst!

XXV. ročník krajské postupové přehlídky venkovských divadelních souborů Štívadlo se ve Štítině uskutečnil od 28. dubna do 2. května. Během pěti dnů se představilo pět soutěžních inscenací – od komedie přes pohádku až po muzikál.

A pořadatelé mysleli nejen na odbornou porotu. Na Štívadle totiž dostali slovo i diváci. Ti, kteří si pořídili permanentku, mohli poctivě známkovat jednotlivé výkony – nejlepšího herce, herečku, režii,

scénu i samotnou hru. A pro všechny ostatní byla připravena kuličková. Po představení dostal každý divák kuličku a při odchodu ji vhodil do hlasovacího zařízení podle toho, jak moc se mu představení líbilo: velmi spokojen, spokojen nebo nespokojen. To je velmi sympatický způsob divadelního hlasování. Žádné dlouhé dotazníky, žádné složité škály od jedné do deseti. Prostě kulička. Líbilo? Šup s ní tam. Nelíbilo? Také šup tam s ní, jen jinam.

A zatímco diváci hlasovali, lektorský sbor pracoval v utajení. Poznáte ho prý snadno – do sálu přichází poslední a v ruce má papír a tužku. Takže kdybyste někdy nevěděli, kdo je lektor, tady je návod. Stačí sledovat dveře a papír.

A co se tedy hrálo? Chaos Valašská Bystřice přijel s komedií Marie Janíčkové Amatéri, tedy s příběhem o tom, jak se připravuje divadlo a co všechno se při tom může přihodit.

Pak přišla domácí ŠAMU Štítina a její Spamalot. A to už byla úplně jiná liga – muzikál, živá hudba, zpěv,

velká výprava a více než padesát lidí zapojených do inscenace.

Amatéři na útěku Těrlicko přivezli komedii Antonína Procházky Přes přísný zákaz dotýká se sněhu. Začátek jim podle hodnocení úplně nepřál – technika, text i nervozita udělaly své. Po přestávce se ale soubor nadechl, přidal na tempu a najednou bylo všechno v pořádku.

Berani Těškovic nabídl komedii

Národní institut pro kulturu
Czech Cultural Institute

**Vše, co chcete vědět
o národní přehlídce
Krakonošův divadelní
podzim, najdete na
www.amaterskedivadlo.cz!**

D databáze
českého
amatérského
divadla

Kulky Jiřího Grambaly, tentokrát ve verších a s příchutí westernové parodie.

A na závěr přišly děti ze Štítiny s dvojicí Čachtanice + Pytlák. Činohra a loutkohra, spousta dětské hravosti a především energie, která dokáže strhnout publikum i bez složitých divadelních kouzel.

A kdo tedy jede za Štítinu do Vysokého? Rozhodnutí odborné poroty ve složení Tomáš Hradil, Pavel Dorazil a Hynek Nekuža bylo nakonec

jasné: nominaci na Krakonošův divadelní podzim získala ŠAMU Štítina s inscenací Spamalot. Doporučení tentokrát uděleno nebylo.

Takže Štítníci mají splněno, kufry sbaleny, nástroje naladěny a my můžeme být zvědaví, jak jejich velká muzikálová výprava zapadne do vysockých kulís.

A ještě jedna věc mi na Štívadle přijde sympatická. Nejde jen o soutěž, porotu a honbu za postupem. Pořadatelé zapojují do dění i oby-

čejné diváky. A když se k tomu přidá pět dní divadla, kuličky, papíry, tužky, permanentkáři a částečně utajený lektorský sbor, vzniká přehlídka, která má svůj vlastní život.

Takže i když jsem tentokrát absolvovala Štívadlo jen z dálky, myslím, že jsem si ho užila dostatečně. Tedy kromě toho, že jsem si nemohla hodit vlastní kuličku.

(vk)

Soutěž pro amatérské tvůrce textů divadelních her

Přihlaste svůj text a získejte plnohodnotnou zpětnou vazbu:

divadelnik.cz/ratolesti

Diváku, teď je řada na tobě!

Herci už si svoje odpracují na jevišti, porota dostane slovo při hodnocení a pořadatelé se postarají, aby všechno běželo, jak má. A co divák? Ten rozhodně nepříjde zkrátka!

I letos můžete svým hlasem rozhodnout o tom, který soubor si z Krakonošova divadelního podzimu odveze Cenu diváka. A nebojte, nebude k tomu potřeba žádný volební lístek, předvolební debata ani znalost divadelní teorie. Stačí jeden žeton a váš pocit z právě zhlédnutého představení.

Jak na to? Po každém představení se zastavte u šatny – opravdu hned! Tam dostanete z košíčku jeden žeton. A pak už jen rozhodnete, kam s ním. Připravené budou tři nádoby označené smajlíky:

- 😊 VELMI SPOKOJEN
- 😐 MĚNĚ SPOKOJEN
- 😞 NESPOKOJEN

Vyberte tu, která nejlépe vystihuje, s jakým pocitem z divadla odcházíte, a že-ton do ní vhodte. O zbytek už se postarají zástupci

Jizerské oblasti Svazu českých divadelních ochotníků. Žetony sečtou, spočítají průměr a na konci přehlídky bude jasno, který soubor si získal největší přízeň publika.

A teď jedna důležitá věc: „nespokojený“ žeton není trestný bod ani veřejná poprava souboru. Každé představení je především subjektivní divácký zážitek. Někdo odchází nadšený a nejraději by si dal celé představení ještě jednou. Jiný si řekne: „Bylo to dobré, ale něco mi tam chybělo.“ A někdo jiný prostě zjistí, že tentokrát se jeho divadelní vkus se souborem nepotkal.

A přesně o to při hlasování jde. Nehodnotíme, kolik večerů soubor strávil na zkouškách, kolik kulis přestěhoval ani kolik kávy při tom vypil. Hodnotíme svůj vlastní divácký pocit.

Takže až bude-

te po představení odcházet ze sálu, dejte na něj. Ne na kamaráda ze souboru, ne na to, co říkála porota, a už vůbec ne na to, co si myslíte, že byste „měli“ říct. Prostě si položte jednoduchou otázku: Šel/šla bych na to znovu?

Pokud ano a nejraději hned, víte, kam se žetonem. Pokud to bylo fajn, ale něco tomu chybělo, máte druhou možnost. A pokud vás představení tentokrát minulo úplně, i to je v pořádku. Protože Cena diváka není o tom, kdo „vyhrál“. Je o tom, koho si diváci oblíbili nejvíc.

Tak hlasujte. Je to dobrovolné. Ale když už ten žeton dostanete, byla by přece škoda nechat ho zahálet!

(vk)

sobota 10. října 2026		
9:00	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
13:00	dílna SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Štítina	před divadlem
15:00	předání klíče	
16:00	Dům rozkoše	velký sál
16:30		
17:00	Horšovský Týn	
19:30	Dům rozkoše	velký sál
20:00		
20:30	Horšovský Týn	
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	večírek Horšovský Týn	malý sál

Větrník, zpravodaj 57. ročníku Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Anežka Buriánková, technické zpracování Josef Hejral a Ondra Vaverka, fotografie Ivo Mičkal, korektury Magda Králová.

Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 80 ks

cena 20 Kč